

Sigar on luksustoodete, paljud ostavad omale vaid ühe sigari kuus tähistamaks isiklikku äriedu, mõne projekti lõppemist või muud sündmust. Iga sigarihuviline peab enesele leidma sobiva maitse ja hinnaga sigarid. Tõmmatakse ka näiteks Cohiba Maduro sigareid, mille kvaliteet on küll ülihea, kuid mida ostetakse eelkõige prestiiži pärast, kuna hind on niivõrd kõrge. “Minu jaoks on kõige kallimad sigarid, mida oma kollektsioonis hoian, hoopis ühed käsitsi rullitud sigarid, millel ei olegi nime. Väga haruldased on ka Castro-eelsest ajast pärit Kuuba sigarid, mida vana Euroopa peenemates sigarimajades on saada veel nüüdki,” räägib Reemet.

Javier Terrés sõnul naisterahvad sigareid enamasti ei suitseta, seda eelkõige ajaloolistel põhjustel. Siiski koguvad sigarid populaarsust ka naiste seas, pisteliselt on neid tõmmatud kogu aeg. “Kunagi oli sama lugu ka sigarettidega, suitsetavat naisterahvast vaadati väga halva pilguga. Praegu on naistele disainitud sigarettidel tohutu turuosa ning ei saa välistada, et ühel päeval rullitakse naistele ka stiilseid sigareid,” arutleb Terrés. Reemet leiab, et sigar sobib naisterahvale, kuna daami parfüümi ning sigarisuitsu segu õhus annab väga huvitava koosluse.

Javier Terrés ei soovita tubakatoodete kõrvale alkoholi, ehkki paljudele meeldib sigar koos armanjaki, *single malt* viski või kalvadossega. Eks igaüks peab omale ise leidma lemmikvariandi, tavasid

Javier Terrés, Kuuba firma Habanos asepresident arenduse alal soovib sigareid nautida alkoholsete jookideta.

selles vallas ei ole ette antud. “Eriti tasuks vältida sigari otsa kastmist alkoholi. Sigar on looduse kingitus oma aroomide, õlide, tekstuuri ning hõrgu suitsuga, alkoholil seevastu on tugev ja terav lõhn,” põhjendab Kuuba sigarispetsialist. “Kui dippida, siis vaid alkoholi aroomi tunnebki – see võib küll hea olla, kuid kas on siis mõtet selleks kasutada head Kuuba sigarit? See on nagu restoranis oma *foie gras*’le valada ketšupit ja Tabascot.”

Eestis on aupaklikkus sigarite vastu alles välja kujunemas, kuna aastad Nõukogude Liidus kapitalistlike rõõme ei väärtustanud. “Mäletan EÕMi ajast, et kolhoosipoes olid sigaretid otsa saanud, alles olid vaid Kuuba Romeo y Julieta torud, kuna Vene valitsus vahetas Kuubaga traktoreid sigarite vastu. Ja nii oligi, et traktoristid hammustasid nina kirtsutades otsa ära ja tõmbasid neid Priima asemel,” meenutab Reemet.

Tema arvates on Eesti sigarisuitsetajate suurim mure mõnusate nautimiskohtade vähesus, mis omakorda tuleneb liiga karmist seadusandlusest. Seaduse mõte on kaitsta teenindajate ja ühiskonna tervist, kuid selle kaitsega on peaaegu ära lämmatatud ka kultuurinähtused, nagu seda on sigarisuitsetamine. “Me ei asu Lõuna-Prantsusmaal ega Itaalias, kus alati võib minna õue ja terrassil sigarit nautida. Suurtel teenindusasutustel võiks olla siiski võimalik luua suitsetajate alasid. Kuubas on muuseas maailma üks pikemaid keskmiseid eluigasid, kui see midagi näitab,” väidab Reemet. **G**

Käsitsi valmistatud sigarid on märgistatud mõistetega: *totalmente a mano; hecho a mano; totally by hand.*